

I Sukkerværði staaer det danske Pudder sukker over eller lig med de skotske Fariner; den Fordel, der er tilstaaet os ved at Grændsen er sat til Nr. 19 holl. Std., er vel begrundet, kun en simpel Retfærdighed overfor den Maade, hvorpaa det indenlandske Fabrikat tolbbehandles, i Sammenligning med det udenlandske Produkt.

De engelske og skotske Fabrikater kunne nemlig med Lethed ved Blanding fremstille deres Vare notagtig svarende til de hollandske Standard Nummere, medens vi, der maa fortolde det her tilvirkede Sukker umiddelbart fra Centrifugen, absolut maa have et Nummer at løbe paa, for med Sikkerhed at kunne fremstille en ligesaa lys Vare som de fremmede Fabrikater kunne indføre; naar Hensyn tages til, at Varens Udseende, ved hvilken Lysheden atter spiller største Rolle, næsten udelukkende betinger dens lette Afjætning, vil det være indlysende, at den baade for Landet og Industrien lige vigtige Fabrikation vil bukke under i Kampen med dens begunstigede udenlandske Konkurrenter, der desuden have den Fordel at kunne fremstille deres Fabrikat af tydske ved Udførselen præmieret Raasukker, og indføre det her i Landet til samme Told som Raasukker, uden Hensyn til den Raffinering, som det har gennemgaaet.

Det er Fremstillingen af det danske Pudder sukker og den succesive Erobring af de skotske Fariners Marked, der har sat os i Stand til at anlægge de 2 store Fabriker i Stege og ved Ålsens; vi kunne under de nuværende Forhold i Udlandet paa Sukkerbestatningens Omraade, der affære os fra enhver Exportforretning og Deltagelse i Salget paa det store Verdensmarked, kun imødesee en Standsning af Driften af disse Fabriker og dermed i Forbindelse staaende Koedyrkning, saafremt vi blive berøvede det med store Offre tilkæmpede Af sætningssomraade, som ovenfor berørt.

Det vil efter vor Formening tilmed blive endnu vanskeligere for Toldvæsenet at dømme, om en Vare er over eller under Nr. 19 holl. Std., end over eller under Nr. 18, idet jo lysere Farven er, eller rettere jo mindre Farve Varen besidder, jo større bliver Vanstikligheden; i saa Henseende ville alle Parter være bedre tjente med, at Grændsen jattes ned til Nr. 17 end op til Nr. 19.

Vi tillade os derfor at andrage om, at den hidtil bestaaende Indførselstold af 13.5 Dre for raffinerede Sukker (Løbe-Nr. 148) bibeholdes, i Stedet for den foreslaaede, der er anjat til 12.5 Dre, og om, at Farvegrændsen for pulveriseret Sukker, der indføres efter Løbe-Nr. 149, maa sættes til Nr. 17 eventuelt Nr. 18 holl. Std., i Stedet for som foreslaaet Nr. 19, hvorved, i Henhold til Ovenstaaende, den bestaaende Lov om Bestatning af indenlandsk Røesukker paavirkes i en for den indenlandske Industri meget skadelig Retning.

Kjøbenhavn, den 4de Decbr. 1889.

Erhødigst

Altiefelskabet De danske Sukkerfabriker.

Carl Gammeltoft.

G. A. Hagemann.